

Viola Éva

Versek

Te habzó víz

Szervusz te csillogó nyílt tenger
 ringasd ezüstös vized
 hogy irigyeljenek a sziklák
 meg az égbe nyúló Učka
 ringasd kebleden
 a szétszórt csónakokat
 te nemes, fényűző szépség
 tévelygős vized habzik a szenvedélytől
 mosollyal nyeled az eget.
 (1985)

Creszi alkony

Ezek az esüstös kék tengeri
 és hegyi árnyalatok, meg a finom
 illatos köd a láthatáron
 csenddel átölelve
 csak hallgatják a tenger bugyborékát
 meg a kis hullámok csattogását
 ahogy simogatják a kavicsokat.

A hegycsúcsok már lángban vannak
 a vörös szín szétfolyt a tengeren
 távolról egy hajó szirénája hallatszik
 időnként csapódnak a hullámok
 és megint a nagy csend.
 Most már tűnik a bibor
 amig kéklík az esti szürkeség
 csak a creszi part habzik
 és fehérlik a kavicsoktól.
 (1986)

Tegnap

Tegnap amig sétáltam a tenger mellett
 az est már ringatta a napot
 amikor a sűrű kék köd
 lefeküdt a vízre
 és újra elragadtatva merengéltem
 a tenger és a sziklák örökkévalóságáról
 létezésünk tökéletességéről.
 (2004)

Csendesen szemerkél

Csendesen szemerkél az eső
 amig itt állok
 szusáki hídon
 a Continentál hotel előtt.
 Hömpölyögve ráncosodik
 a Rječina folyó vize
 és játszik a város fényeiben
 az égbolt sötét szárnyai alatt.
 Fenyegét és fénylik a villám
 a trszáti vár fölött
 amig ijedten kárognak a sirályok
 és nedves szárnyakkal lebegnek.

Csak essen ez a vasárnapi eső.
 Oly kellemes itt állni a tér előtt
 nézni a ritka járókelőket
 az esernyők alatt
 és Kámov szobrát ahogy rádólt a korlátra
 talán éppen most új versen gondolkozik.
 Odamehetnék hozzá
 és meghívhatnám egy kávéra a Contba.